

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bp.

(Hely)

1920 X 13

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Vigszínház

Idő

"1920"

Személy

Közp. nyomt. XX.

Az eladott Vigszínház.

fővárosi hazinyomda 1920

A Vigszínház eladásának híre érthető érdeklődést keltett fővárosszerte. Irodalmi és művészi körök nem tudják és nem akarják megérteni, miért adta el éppen a jubiláris esztendőben a 75-ik születésnapját ünneplő Faludi Gábor a Vigszínházat, a kinek a horribilis vételár nélkül is megszámlálhatatlan milliói vannak. Mára lanszirozni próbálták azt a lehetetlen hirt, hogy a

Vigszínház eladása szinleges

és az idei szezon lezajlása után ki fog derülni, hogy a Vigszínház továbbra is a Faludiék tulajdonában marad. De ez inkább óhaja Faludiék legelkesebb híveinek és híján van minden valószínűségnek. A mi etikai szempontból legjobban keseríti el a Vigszínház művészgárdáját, az éppen az, hogy a jubiláris évben történt ez a vásár, a mikor pedig a Vigszínház legelkelőbb művészei a színházzal együtt akarták

megünnepelni 25 éves jubileumaikat,

a mennyiben a Vigszínház megnyitásának napjától tagjai a színháznak és a maguk tudásával és művészetével segítették hozzá Faludiékat a milliókhoz. És éppen ezeknek a művészeknek volt feltűnő, hogy valahányszor a jubileumról próbáltak beszélni az öreg Faludival, az mindig másra terelte a szót. Legutóbb Hegedűs Gyula érdeklődött a jubiláris ünnepekről iránt.

— Milyen volt a szőlőtermés?

— Kérdezte válaszképpen Gábor bácsi és semmi áron nem lehetett ezirányú érdeklődését elhárítani. Mindenről hajlandó volt beszélni, csak éppen erről a jubileumról nem, a melyet pedig már régideje a legszeleesebb mederben készítettek elő és a melyről hirtelen soha többé nem eshetett szó.

Az is nagyon érdeklő az embereket, mi lesz

a három Faludi-fuval,

hogy kiesőppennek az igazgatóságból és ezt annál is inkább, mert arra, hogy a Városi Színház bérletét, mely ebben a szezonban lejár, megkapják, nem is számítanak. Hir szerint, Faludi Jenő doktor, a Vigszínház tényleges igazgatója,

ügyvédi irodát nyit,

mely kizárólag és igen nagy stílusban egyedül színházi ügyekkel fog foglalkozni. A legidősebb Faludi-fiu, a Miklós, a Projectograph filmgyártó vállalatához kerül, a melynek Roboz Imre, a Blumenthal-féle Vigszínház leendő adminisztratív igazgatója, a jelenlegi igazgatója, Faludi Sándor, a Városi Színház igazgatója,

Amerikába utazik

és ott egy olyan szintársulat élére kerül, a mely magyar nyelven, magyar művésznőkkel, művészekkel fog magyar darabokat, operetteket, drámákat és népszínműveket felváltva előadni és nemcsak egy helyen, hanem mindazokban az amerikai nagy városokban, a melyekben jelentékeny számban magyarok vannak.

Ezt a mindenképpen tiszteletreméltó tervet Faludiék egyik meghitt embere:

Incze Sándor készíti elő,

a Színházi Élet agilis szerkesztője, a ki már novemberben Amerikába megy, a hol az útja egyengetve van és a hol igen befolyásos színházi emberek rokonszenveznek e művészi vállalkozással, melyet minden valószínűség szerint nyélbe is fog ütni.

A Vigszínház eladása körül nem érdektelen feljegyzés az sem, hogy Faludiék a vételárt

nem dollárokbán,

hanem magyar valutában kapták meg és pedig nagyon rossz kurzuson. A mikor ugyanis a tárgyalások Blumenthalékkal megindultak, a dollár kurzusa 180—190 korona között váltakozott. Erre megállapodtak abban, hogy az eladás létrejötte esetén, akárhogy is álljon akkor a dollár, a vevő azt

250 koronás kurzuson

köteles fizetni. Akkor ez jó dolognak látszott. Ma azonban a dollár 361—362 korona és így a vásáron több milliót veszítenek Faludiék. Majdnem sajnálni volna érdemes szegényeket!